

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

SS. Romanvs Et Barvla MM. 18. Novembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](#)

630 *Vite Sanctorum.* 18. NOV.

RIVM. Itaque imposterum miracula,
quæ plurima patrabat, non sibi sed Di-
vorum lipsanis, quæ ferebat, adscripti.
Congresius Romæ cum Greg. Pontif.
cum hic viri staturam (multum animo
minor erat) tacitè miraretur, non ne-
sciens arcunarum cogitationum noster,
Dominus dixit, fecit nos; non ipsi nos. Ita-
que maxiimi deinceps GREGORIVM
ipse etiam Magnus Greg. fecit. Ex Sur.

SS. ROMANVS ET BARV-
LA MM. 18. Novembri.

PArabat anno Servatoris CCCI.
Asclepiades Procos: exscindere tem-
plum Christianorum Antiochiz. Huic
nimirum ROMANVS sese opposuit
& dictis suis animos sociis unicus ad-
didit. Nunc demum pugnandum pro Am-
cogitarent. Hostem utiq; esse Asclepiadem
patriæ, qui huic D E V M ereptum iret.
Pulchritum fore, ut aras defendenter, cadere
ad aras litaturos. In quamcunq; demum
partem aled caderet pugnæ, victores Chri-
stianos futuros. Captus igitur velut se-
ditiosus ROMANVS, & ex equuleo
suspensus, cum plumbatis cæderetur,
ferreum se præbuit. Quin causæ opti-
mæ fidens ausus est ad teneræ atatis
testimonium provocare. Audiret vel
ex hâc iudex, Deumne unum an da-
monas tot colere præstaret? Et ecce
evoçatus BARVLA infans penè non

minus

it. NOV. Vite Sanctorum. 631
minus fortiter quam facude pro DEO
& ROMANO dixit, dictaque sua fla-
gris & ipse concitus sanguine firmavit.
Sic enim verò peroranti fliolo accla-
mavit è turbâ mater fortissima, quin
inter tormenta sitibundum objurgavit
etiam, quod aquam rogaret, quando
superi sanguinem ipsius sitirent. Inde
ad supplicii locum & dux & bajula
fili caput abscessum & sanguinem,
dulci urnâ, finu exceptit. At ROMA-
NVM ad ignes damnatum patrocinan-
te cælo imber absolvit. Quin linguâ
orbatus innocentiam suam tamē prius
loqui non desit, quam strangulatis
faucibus vox intercepta est. Sed & hu-
jus Echo cum plausu cælo excepta. Ex
Prud. & Chrysoſt.

S. O D O A B B A S. 18. Novembris.

Officio suo fungi patres à patre
ODONIS discant, Vnicum & vix
natum filiolum è cunis inter brachia in
cælum sustulit, divoque Martino &
sacris devovit. Dixisse assensum in-
fantem, ita non tam lac maternum,
quam erga Martinum amorem suxit,
qui scilicet cum puero deinde crevit,
dum literis excultus inter Canonicos
Turonenses est cooptatus. Sed cum
tunc etiam vanis poëtarum (& Virgilii
principiū) commentis plus quam piis
commentationibus vacaret, per somnū

Vas